

Chương 318: Nhận Được Thông Tin Từ Radia Schmidt

(Số từ: 4882)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:23 PM 28/04/2023

Những kẻ cuồng tín có xu hướng là một tổ chức kỳ dị.

Khi đối mặt với thần thánh, họ tỏ ra bất lực, nhưng họ vẫn có ý chí tự do.

Radia Schmit đã cố giết tôi. Cô ấy chưa bao giờ thực sự nói điều đó, nhưng hoàn cảnh rõ ràng đến mức tôi không cần nghe cô ấy nói.

Radia Schmit, người đã ngoan ngoãn đi theo tôi với ý định như vậy, cuối cùng nhận ra rằng người mà mình đã cố giết là Quán quân của Towan.

Tin rằng sự tận tâm của cô đối với thần thánh là không ai sánh kịp, Radia Schmit phải chấp nhận rằng cô đã cố giết Quán quân của Towan mà không nhận ra anh ta.

Những kẻ cuồng tín không bao giờ nghi ngờ điều thiêng liêng.

Thông thường, họ cũng không nghi ngờ chính mình.

Họ tin vào chính họ, những người tin vào thần thánh chứ không phải vào chính thần thánh.

Họ tin rằng niềm tin của họ vào thần thánh khiến họ không thể sai.

Nhưng sau đó, một sự thật khác đã mở ra.

Người mà cô ấy đã cố giết thực sự được chọn bởi thần thánh.

Khoảnh khắc Radia Schmit thừa nhận điều đó, cô ấy phải thừa nhận rằng mình đã sai.

Và những kẻ cuồng tín không thể làm điều đó. Nếu có thể, họ đã không bao giờ rơi vào vực thẳm của chủ nghĩa cuồng tín ngay từ đầu.

Vì vậy, Radia Schmit không thể thừa nhận rằng những gì cô ấy đã cố gắng làm là tội lỗi nghiêm trọng nhất đối với thần linh.

Radia phải tạo ra một logic mà cô ấy không thể sai mà không phủ nhận hay nghi ngờ thần linh.

"Cái đó thuộc về Olivia! Đó không phải là thứ người nên có trong tay!"

Đương nhiên, Radia Schmit đã tự ý quyết định rằng tôi là kẻ trộm Thánh tích.

Có vẻ như Radia đã tạo ra logic rằng Tiamata, Thánh tích của Towan, phải thuộc về Olivia vì Olivia đã phục vụ Towan.

"Ừ, nó cũng là của Olivia."

"Cái gì?"

“Bọn ta chia sẻ nó. Ta không thể cho cô xem ngay bây giờ, nhưng Tiamata này thuộc về cả ta và Olivia. Linh hồn của bọn ta đồng thời liên kết với nhau, ta đoán vậy.Ồ, cô có vẻ không thích ta nói điều này... Nhưng ta có thể làm gì đây? Làm gì bây giờ? Nói một cách đơn giản là...”

Tôi cười toe toét và thì thầm vào tai Radia Schmit.

"Olivia và ta gần như liên kết tâm hồn với nhau."

“Người! Người là con sâu báng bổ, đáng khinh! Sao người dám nói những lời tục tĩu như vậy với người đại diện của Towan!”

‘Đại diện của Towan’ hả?

Từ ‘Thánh Nữ Hoàng của Đế chế Thiên niên kỷ’ đến ‘Đại diện của Towan’?

Cô nàng điên rồ này nghĩ gì về Olivia vậy?

Radia dường như không thể chấp nhận rằng Nữ thần Thanh khiết cũng ở trong trạng thái bị ràng buộc linh hồn giống như tôi.

"Đồ quỷ yêu! Hãy trả Tiamata lại! Đó không phải là thứ mà một sinh vật như người nên sở hữu! Tiamata là một Thánh tích được truyền lại qua nhiều thế hệ cho các linh mục và thánh hiệp sĩ của Towan, không dành cho những kẻ ngoại đạo như người!"

“Cô xác định nơi này cách âm chưa?”

"Vâng, đúng vậy."

Tôi thấy điều này khá hấp dẫn.

Tôi thậm nghĩ rằng nếu tôi cho Radia xem Tiamata, cô ấy có thể sẽ quỳ lạy và xin lỗi.

Tôi không loại trừ phản ứng này, nhưng chứng kiến sự căm ghét của Radia dành cho tôi tăng lên sau khi nhìn thấy Tiamata khiến mọi chuyện càng trở nên hấp dẫn hơn.

Radia Schmit không phải là người hầu trung thành của các vị thần.

Cô ấy chỉ đơn thuần là một trong những người giải thích các vị thần theo cách riêng của họ, chấp nhận họ như vậy.

Có lẽ Radia không muốn thừa nhận mình sai nên mới phun ra những lời vô nghĩa như vậy.

Nếu tôi là một kẻ không xứng đáng như vậy thì tại sao Towan lại cho phép tôi trở thành chủ nhân của Tiamata?

Sau đó, cô phải thừa nhận rằng Towan là thiếu sót.

Vào thời điểm đó, Radia về cơ bản đang nói rằng Towan đã phạm sai lầm vì cô ấy không muốn thừa nhận mình đã sai.

Cuồng tín không khác gì [Tự đề xuất].

Con người cần logic để tự bảo vệ mình.

Vì vậy, không phải Radia Schmit thực sự chỉ chấp nhận niềm tin của chính cô ấy đã quyết định giết tôi, thay vì thừa nhận các vị thần?

Chủ nghĩa cuồng tín không phải là niềm tin hay đức tin kiên định và mạnh mẽ; nó chỉ đơn thuần là một niềm tin điên rồ.

Những kẻ cuồng tín không thể trung thành.

Tôi không có ý định thảo luận về đức tin và bản chất của các vị thần với Radia Schmit, người đang mắc chứng bất hòa về nhận thức.

Radia Schmit đã cho tôi một cơ hội.

Để tránh xa Olivia.

Vì tôi từ chối, Radia Schmit đã cố giết tôi.

Tôi cũng đã cho cô ấy một cơ hội.

Tôi nói với cô ấy rằng tôi là Quán quân của Towan, người mà cô ấy đang cố giết. Cô ấy vẫn sẽ làm điều đó chứ?

Radia Schmit khẳng định rằng tôi là người đã đánh cắp Tiamata bằng một thủ đoạn bất lương nào đó, không tin rằng Olivia và tôi cùng sở hữu chung, và cô ấy sẽ mất trí nếu phát hiện ra.

Cô ấy nghĩ rằng chính sự tồn tại của tôi đã làm tổn hại đến sự trong trắng của Olivia.

"Ta không biết người đã dùng mảnh khốe bản thủ nào để đánh cắp Tiamata, thứ lẽ ra phải thuộc về

Olivia, nhưng sự trừng phạt của thần linh đang chờ đợi người!"

Bây giờ cô đã hoàn toàn bị thuyết phục. Radia sẽ tiếp tục bịa ra lời nói và logic để bảo vệ mình.

"Ta sẽ làm cho người hối hận! Ta không biết người cùng ả phù thủy độc ác có âm mưu gì..."

*Cạch!

"Ouch!"

Tôi đánh vào cái đầu ồn ào của Radia Schmit bằng chuôi kiếm của Tiamata.

"Im lặng. Chỉ cần trả lời các câu hỏi bây giờ."

"..."

"Đế chế Thiên niên kỷ này là gì?"

"..."

"Cô thật cứng đầu. Muốn ném thử [sức mạnh thần thánh] sao?"

"Đừng bàn luận về [sức mạnh thần thánh] bằng cái mồm báng bổ đó!"

"... Cô không hiểu đâu."

Tôi nhìn Eleris.

"Này, Eleris."

"Vâng."

Dù sao đi nữa, chẳng có ích gì khi che giấu bất cứ điều gì trước mặt một người sắp chết.

“Cô có thể làm cho cô ấy chịu lắng nghe tốt hơn không? Ý ta là, cô ấy tràn đầy năng lượng, nhưng quá nhiều.”

“...”

Eleris lặng lẽ nhìn chăm chăm vào tôi rồi từ từ bước về phía tôi. Không nói lời nào, cô ấy đứng cạnh tôi và nhẹ nhàng áp mặt vào Radia Schmit, người đang bị trói.

“Thần phải tiết lộ tất cả mọi thứ?”

Tôi biết cô ấy đang nói về cái gì.

“Đúng vậy.”

Eleris hít một hơi thật sâu, nhắm mắt lại, rồi lại mở ra.

“!”

Tròng đen đỏ thẫm và con ngươi đen thuần dài lộ ra. Trước cảnh tượng choáng ngợp, Radia Schmit thở hổn hển và run rẩy.

“Ma... Ma... M-ma cà rồng... Làm sao... làm sao... làm sao?”

Radia liếc nhìn qua lại giữa tôi và Eleris. Dù thế nào đi chăng nữa, việc nhìn thấy một người như tôi nắm giữ Tiamata và chỉ huy một ma cà rồng như Eleris làm tay sai chắc hẳn là điều không thể tin được.

Vâng.

Trên thực tế, lời nói của Radia Schmit là sự pha trộn giữa đúng và sai.

Không, nó đã được đánh giá thấp hơn.

Gọi tôi là một tên khốn quỷ quyết.

Tôi không phải là quỷ, mà là một Ma vương thậm chí còn nham hiểm hơn.

Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc trở thành một sự tồn tại xấu xa hơn những gì Radia Schmit tưởng tượng và định nghĩa.

Radia đã đánh giá thấp tôi.

Trên bờ vực mất trí vì những sự kiện ngoài sức tưởng tượng liên tục xảy ra, Radia Schmit vô cùng sợ hãi.

Eleris, lộ nguyên hình, đưa mặt lại gần Radia Schmit nhất có thể, nhìn chăm chăm vào mắt cô.

"Ta là Chúa tể ma cà rồng. Họ gọi ta là Eleris, kẻ thống trị Tuesday của Thất Dạ Tộc."

"A... A... Aa a..."

Radia Schmit đã bị nỗi sợ hãi xâm chiếm khi đối mặt với một điều gì đó ngoài tầm hiểu biết của cô.

"Cho dù người không nói lời nào, nhưng chỉ cần một ngụm máu của người, ta có thể biến người thành nô lệ của ta, cho dù biết tất cả. Ý chí của người có kiên cường đến đâu, phản kháng cũng vô ích."

"Aaa... Aaa... Aaa... Aaaa..."

“Người có muốn tiết lộ những bí mật sẽ được tiết lộ và sống sót như một con người không? Hay người muốn dành phần còn lại của cuộc đời mình như một ma cà rồng, ẩn mình trong bóng tối?”

Với đôi mắt lồi ra, Eleris thì thầm, nhấn những từ đó vào mắt Radia Schmit.

“Muốn thế nào ta cho người chọn.”

Bí mật là vô nghĩa đối với tôi.

Eleris ghi điểm đó vào tâm trí Radia Schmit.

"Người... người là... người... người là ai?"

“Người đã đúng. Ta không phải là một con giòi, mà là một thứ tương tự như ác quỷ.”

"Điều đó... điều đó... điều đó không thể nào... làm sao... một người như người... lại ở trong Temple..."

“Thật buồn cười, cô gái. Cô đã gọi ta là ác quỷ, và bây giờ ta là ác quỷ thực sự, điều đó thật vô nghĩa phải không? Vậy, cô muốn gì? Cô gọi ta là ác quỷ khi không biết ta là quỷ sao?”

"..."

Radia đã hét lên rằng tôi là một con quỷ, nhưng có lẽ cô ấy chưa bao giờ nghĩ rằng tôi thực sự là một thứ tương tự vậy.

Người hầu đơn thuần của tôi, một Chúa tể ma cà rồng, đã dễ dàng khuất phục cô ấy. Radia hẳn đã

nghĩ rằng tôi là một sinh vật thậm chí còn phi thường hơn.

Sự tồn tại của tôi thực sự là như vậy, nhưng không cần phải nói cho cô ấy biết bí mật rằng, trên thực tế, Eleris mạnh hơn tôi rất nhiều.

“Ta sẽ hỏi cô lần thứ hai về Đế chế Thiên niên kỷ. Nếu cô không trả lời, cô có thể sẽ trở thành ma cà rồng.”

Trước lời nói của tôi, nước da của Radia Schmit tái đi đáng kể.

“Cô có nghĩ rằng mình có thể tự sát nếu trở thành ma cà rồng không? Sự sống và cái chết của cô sẽ được quyết định bởi ý chí của chủ nhân. Nếu cô muốn trở thành giáo sĩ ma cà rồng hay gì đó, hãy tiếp tục trì hoãn.”

Tôi không biết chuyện gì đã thực sự xảy ra với những người bị Chúa tể ma cà rồng biến đổi, nhưng tôi đã bịa ra khi tiếp tục.

Radia Schmit sợ hãi đến mức cô ấy sẽ tin vào bất cứ điều gì cô ấy nghe được, bất kể đó là sự thật hay không.

Cho đến một lúc trước, hành vi của Radia đối với tôi là một mưu mẹo, nhưng bây giờ nó là một ảo tưởng.

Mạnh hơn cả một Thánh kỵ sĩ đang hoạt động và dễ dàng bị khuất phục, sức mạnh đó chỉ là khả năng của một người hầu.

Và nếu tôi có một tay sai như vậy, sức mạnh của tôi sẽ không thể so sánh được.

Một thực thể với Tiamata, một sinh vật không xác định tự gọi mình là một con quỷ.

Radia sẽ bắt đầu nghĩ về tôi như một thứ gì đó vượt xa trí tưởng tượng ngông cuồng nhất của cô ấy.

Giữ bí mật sẽ là không thể.

Rạng rỡ với nỗi sợ hãi, Radia Schmit dự tính biến mình thành ma cà rồng.

Cô ấy có thể đã tưởng tượng việc tiêu diệt một sinh vật như vậy, nhưng bản thân cô ấy đã không nghĩ đến việc trở thành một sinh vật như vậy.

Quyết tâm tự sát của cô ấy nếu bị biến thành ma cà rồng sẽ là vô ích. Tâm trí cô sẽ bị chi phối.

Từ một hiệp sĩ đầy triển vọng của Als, Radia sẽ bị tụt xuống thành một sinh vật uống máu người và ẩn nấp trong bóng đêm.

Có thể có một sự sỉ nhục lớn hơn trong cuộc sống của cô? Rùng mình vì sợ hãi và xấu hổ, Radia run rẩy như một cây dương.

Bí mật đôi khi có thể cực kỳ yếu.

Một khi người ta nhận ra rằng việc che giấu chúng là vô ích, thì tất cả chúng đều rất dễ bị lộ.

Ngay cả những bí mật đáng để bảo vệ cho đến chết cũng không ngoại lệ.

“Đ-Đế chế thiên niên kỷ... là kế hoạch... được theo đuổi bởi... 'Tổ chức Vô Danh'...”

Radia Schmit, tại một thời điểm nào đó, bắt đầu nói chuyện với tôi với sự tôn trọng tốt độ.

—Tổ chức Vô Danh.

Một khái niệm xa lạ khác xuất hiện. Nét mặt của Radia Schmit khi cô ấy nói về nó là sự pha trộn của đau khổ, khốn khổ và sợ hãi.

"Tổ chức Vô Danh này là gì?"

"Đó là một... cộng đồng tôn giáo... được thành lập bởi các thành viên của các phe phái và tổ chức khác nhau của Ngũ Đại Thần Giáo..."

"Vì vậy, mục đích của Tổ chức Vô Danh này là để thống nhất các lực lượng của Ngũ Đại Thần Giáo và thành lập một quốc gia thần quyền? Và họ dự định phong Olivia Lanze làm Nữ hoàng sáng lập?"

"Tóm lại... vâng..."

Cô ấy trông như muốn phản đối, nhưng nỗi sợ hãi đã kìm hãm cô ấy lại.

Cả Eleris và tôi không thể không trở nên nghiêm túc.

"Vì vậy, họ giống như những người Cộng hòa, chỉ với một bản chất khác?"

"Dường như là vậy..."

Trong Ngũ đại Thần giáo, một nhóm cực đoan có tên là Tổ chức Vô Danh đã tìm cách thành lập một quốc gia riêng biệt khỏi Đế chế.

Đánh giá theo thuật ngữ "Thánh Nữ Hoàng", họ có thể dự định thiết lập một hệ thống tương tự như Đế quốc.

"Cô có biết quy mô của việc này?"

"..."

Khi Radia do dự và cắn môi, tôi tắc lưỡi.

"Đừng cố nói dối nữa. Nếu cô làm thế, ta sẽ biến cô thành ma cà rồng và thẩm vấn cô lần nữa."

"Ah, không! Tôi thề! Tôi sẽ không nói dối chút nào!"

Sợ ma cà rồng hơn cả cái chết, Radia tuyệt vọng lắc đầu, mặc dù bị trói.

"Lực lượng của họ chưa lớn, nhưng họ vẫn tiếp tục... phát triển. Họ dự đoán sẽ sớm sở hữu sức mạnh ngang bằng với... một trong những phe phái của Ngũ đại Thần giáo."

"Chết tiệt."

"Đây là một tin xấu."

May mắn thay, lực lượng của họ hiện tại có vẻ nhỏ, nhưng tốc độ bành trướng của họ có nhanh đến khó tin không?

Chẳng mấy chốc, họ sẽ sở hữu sức mạnh tương đương với sức mạnh của một phe đức tin duy nhất.

Tình hình thậm chí còn nghiêm trọng hơn tôi tưởng. Không chỉ có các lực lượng cách mạng tham gia, mà các phe phái tôn giáo cũng đã hòa vào. Họ không chỉ đến từ một tổ chức duy nhất, mà từ bên trong Hiệp sĩ Templar và toàn bộ Ngũ Đại Thần Giáo. Thực tế là những người cấp tiến đã tập hợp lại với nhau, ngoại trừ những người ôn hòa, có nghĩa là họ có đủ ảnh hưởng để ảnh hưởng đến toàn bộ Ngũ đại Thần giáo.

Tôi bực bội ôm đầu, ước gì mặt đất sẽ nuốt chửng mình. Đế chế đang trong tình trạng hỗn loạn. Nếu các nhà cách mạng và các phe phái tôn giáo này nổ ra đồng thời, đế chế sẽ bị xé nát.

Radia dường như không hiểu tình hình. Cô ấy có vẻ chắc chắn rằng Eleris và tôi là những sinh vật xấu xa, nhưng cô ấy cũng có vẻ rất lo lắng về cuộc khủng hoảng mà đế chế phải đối mặt. Nếu biết sự thật, cô ấy sẽ còn sốc hơn nữa. Ma vương và tay sai của hắn gần như lặn lội trên sàn, cố gắng cứu đế chế khỏi sự sụp đổ.

Nghe có vẻ điên rồ nhưng đó là sự thật.

"Nhưng Tổ chức Vô Danh này đã tồn tại bao lâu rồi?" Tôi hỏi, cố xác định xem chúng mới phát triển hay chúng đã tồn tại được một thời gian, giống như lực lượng cách mạng. Nếu họ là một lực lượng hiện có, tại sao gần đây họ lại phát triển bùng nổ như vậy?

"Nó đã không tồn tại lâu," Radia trả lời.

"Thật à? Nhưng tại sao lại có nhiều người đổ xô đến thế?"

"...Bởi vì cuộc đàn áp tôn giáo."

Bây giờ cô ấy đang nói về cái gì vậy?

Radia nghiêng rằng và sụp mắt xuống trước lời nói của tôi. "Nhiều tin đồn nghĩ rằng cựu thủ lĩnh của Hiệp sĩ Templar, Riverrier Lanze, đã bị giáng chức vì để chế bắt đầu đàn áp các tôn giáo để kiểm soát các Hiệp sĩ Templar."

"Ồ."

Hình ảnh trở nên rõ ràng hơn chỉ bằng cách nghe điều đó.

Từ quan điểm của những người theo đạo không biết sự thật, việc giáng chức anh hùng chiến tranh Riverrier Lanze sẽ diễn ra như vậy.

Nhưng sau đó...

"...Đừng nói với ta Riverrier Lanze là người đã tạo ra Tổ chức Vô Danh này?"

"..."

Sự im lặng của Radia Schmit cho thấy cô không thể nói gì.

"Dường như là vậy."

Đó đã là một câu trả lời.

"Chắc hẳn chính ông ta đã tung tin đồn. Rằng bản thân bị giáng chức do áp lực chính trị, bất kể ông ta thực sự đã làm gì."

"Không! Ngài Lanze đã bị vu oan và...!"

"Im đi. Cô là sinh viên của Temple; cô nên biết rõ hơn. Vụ Vu khống là gì?"

"Đó là một biện pháp không thể tránh khỏi để đánh thức Olivia về con đường đúng đắn khi trái tim cô ấy đang dao động...!"

"Ah, chết tiệt. Chẳng phải ta đã bảo cô im miệng rồi sao?"

"..."

Tôi không muốn thảo luận vấn đề này với Radia Schmit thêm nữa. Riverrier Lanze đã coi mọi thứ mình đã làm với Olivia là chính đáng. Về phần Riverrier Lanze, sau khi bị giáng chức, ông ta đã âm thầm tạo ra một Tổ chức bí mật, gây rắc rối.

Điều đó có nghĩa đây lại là một bước ngoặt lịch sử khác do sự sống sót của Olivia Lanze gây ra.

Phải.

Cuối cùng, mớ hỗn độn này là của tôi để dọn dẹp.

Chết tiệt.

Olivia và Charlotte cũng không khác.

Có phải những cá nhân mà sự tồn tại của họ tương ứng với một bước ngoặt trong lịch sử luôn phải trải qua những cuộc khủng hoảng như vậy một lần nữa?

Nếu Riverrier Lanze vẫn ở vị trí thủ lĩnh của các hiệp sĩ Templar, thì đã không có chuyện gì xảy ra. Điều đó có nghĩa là Riverrier Lanze thực sự có tham vọng biến Đế chế độc lập khỏi Ngũ Đại Thần Giáo và thành lập một Đế chế Thần thánh. Tuy nhiên, ông ta không thể vội vàng theo đuổi điều đó, vì vậy nó không liên quan gì đến câu chuyện chính.

Nhưng sau khi mất quyền lực, ông ta đã chọn con đường của một tổ chức bí mật.

Riverrier Lanze lẽ ra đã tuyên bố rằng sự sụp đổ của ông là do cuộc đàn áp tôn giáo chính trị, và ông đã gây ra sự phẫn nộ trong các nhân vật tôn giáo.

Sau đó, ông ta tập hợp mọi người với tiền đề rằng họ cần tạo ra một quốc gia dành riêng cho tôn giáo, thành lập một tổ chức bí mật có tên là Tổ chức Vô Danh.

Tận dụng lợi thế của nạn nhân nhận thức được từ cuộc đàn áp, Riverrier Lanze đã mở rộng tổ chức đến một mức độ đáng sợ.

Thành tích của ông ấy với tư cách là một anh hùng trong Chiến Tranh Nhân Ma cũng sẽ hỗ trợ.

Với tốc độ này, một lực lượng khổng lồ tương đương với một giáo phái duy nhất của Ngũ Đại Thần Giáo sẽ được hình thành, và họ có thể hoàn toàn nhổ bật và làm rung chuyển Ngũ Đại Thần Giáo.

Riverrier Lanze định thăng Olivia lên vị trí Thánh Nữ Hoàng.

Bản thân ông ấy cũng muốn ngồi vào vị trí đó, nhưng điều đó sẽ tạo ra xung đột nội bộ.

Nếu ông ta thành lập Đế chế Thần thánh và tuyên bố mình là Hoàng đế đầu tiên, thì sự chân thành của ông ta sẽ bị nghi ngờ.

Nhưng nếu ông ấy tạo ra một quốc gia của các vị thần và đặt một cô con gái nuôi tài năng, đức hạnh và giỏi giang vào vị trí đó, cho rằng cô ấy là người duy nhất đủ tư cách, thì ít nhất ông ấy sẽ có một số lý do.

Hơn nữa, việc minh oan cho Riverrier Lanze chỉ có thể được thực hiện thông qua lời nói của Olivia.

Nếu cô ấy nói rằng Riverrier Lanze đã không đối xử bất công với cô ấy, thì mọi cáo buộc chống lại

ông ta sẽ làm Đế quốc bị biến thành cáo buộc sai trái, bất kể sự thật là gì.

Tận mắt nhìn thấy khả năng của cô ấy, sự tồn tại của Olivia dường như biện minh cho tình huống này.

Ông ta muốn tự mình ngồi vào vị trí đó nhưng không thể hiện lòng tham của mình, vì vậy ông ta định thăng Olivia lên vị trí Thánh Nữ Hoàng.

Nỗi ám ảnh của Riverrier Lanze với Olivia có thể là do cô ấy có thể đưa ra cả lời biện minh và sự minh oan cho ông ta.

"Thật là một thằng chó đẻ."

Khi tôi thốt ra những lời đó, Radia Schmit trông càng sợ hãi hơn.

Điều này không thể dễ yên.

Riverrier Lanze, tất nhiên, và Tổ chức Vô Danh là mầm mống của một cuộc hỗn loạn lớn.

Tất cả chúng đều cần phải bị quét sạch. Nếu bây giờ sức mạnh của họ không tăng lên đáng kể, sau này sẽ không thể đối phó với họ.

Nhưng bằng cách nào? Nếu những lời buộc tội về âm mưu và nổi loạn được đưa ra chống lại họ và hoàng gia phải hành động, thì cuộc đàn áp tôn giáo thực sự chưa từng tồn tại trước đây sẽ xảy ra.

Sau đó, ngay cả những người ôn hòa cũng sẽ nhanh chóng biến thành những kẻ cực đoan.

Chính sự tham gia của Hoàng tộc và các lực lượng chính phủ trong vấn đề này đã gây ra một cuộc xung đột lớn.

Đầu tiên, tôi cần sắp xếp lại những suy nghĩ của mình. Tôi đã phải suy nghĩ về cách thức và bằng cách nào để thâm nhập vào chúng.

"Được rồi, bây giờ là câu hỏi cuối cùng. Có phải lệnh giết ta cũng được đưa ra bởi những tên khốn vô danh đó?"

Radia Schmit thực lòng muốn giết tôi. Tuy nhiên, có thể là cô ấy muốn tôi chết hoặc cô ấy đã nhận được lệnh để làm như vậy.

Trước lời nói của tôi, Radia Schmit lắc đầu kịch liệt.

"Không, không... Đây là... quyết định của riêng tôi..."

"Cô chắc chứ? Cô không nói dối vì sợ ta đung vào lũ khốn đó chứ?"

"Không, không! Không phải thế! Vốn dĩ là một kế hoạch khác! Đó là quyết định của riêng tôi!"

Radia Schmit ghét ý tưởng trở thành ma cà rồng đến mức nào?

"Vậy? Vậy kế hoạch còn lại là gì?"

"..."

Radia Schmit do dự, cố gắng nói.

Nhưng cuối cùng, biết tôi sẽ nói gì nếu cô ấy im lặng, cô ấy buộc mình phải nói.

"Adriana... Adriana, sinh viên năm thứ hai tại Temple... họ đã có cô ấy ở tu viện..."

"Cái gì?"

Một cái tên hoàn toàn bất ngờ khiến tôi cảm thấy như thể đầu mình đã bị quét sạch.

Tại sao lại là Adriana trong tất cả mọi người?

Tại sao Adriana được đề cập ở đây?

Hình ảnh của Adriana thoáng qua tâm trí tôi. Ký ức cuối cùng của tôi về việc đi dạo với cô ấy gần Tu viện Artuan thoáng qua đầu tôi.

Họ định làm gì với Adriana?

Không, họ đã làm gì với cô ấy rồi?

"Giải thích chi tiết."

Nếu tôi có thứ gì đó giống như sợi dây lý trí, thì nó vừa bị cắt đứt.

Olivia đang ở trong phòng ký túc xá của mình.

Sắp đến giờ bắt đầu Cuộc thi Miss Temple, và lẽ ra cô ấy phải chuẩn bị tại địa điểm, nhưng Olivia đang đợi trong phòng theo yêu cầu của Reinhardt để đợi một lúc.

Cô không biết anh ta định làm gì, nhưng có vẻ như anh ta đang có ý định gì đó.

Tuy nhiên, nếu đã quá muộn, Olivia sẽ phải rời đi sớm. Cô không biết Reinhardt muốn gì, nhưng nếu không có tin tức gì trong 30 phút tới, Olivia dự định sẽ đến địa điểm tổ chức cuộc thi.

*Cốc cốc

Sau khi đợi một lúc, Olivia bật dậy khi nghe thấy tiếng gõ cửa.

"Reinhardt, cái quái gì vậy...?"

"...?"

Tuy nhiên, người gõ cửa Olivia không phải Reinhardt mà là một người giúp việc trong ký túc xá.

"Ồ, tôi xin lỗi."

Người giúp việc mỉm cười ấm áp và đưa cho Olivia một thứ gì đó.

"Tôi không biết cô đang đợi ai, nhưng có thư đây, cô Olivia."

"Ah cảm ơn."

Olivia nhận lá thư người giúp việc đưa cho cô và đóng cửa lại.

Trên phong bì không có tên người gửi, chỉ ghi địa chỉ nơi gửi. Ai có thể đã gửi một lá thư như thế này?

Olivia mở phong bì.

Bên trong, chỉ có hai dòng văn bản.

[Con có nhớ một cô gái tên là Adriana không?]

[Cha đã có cô ấy ngay bây giờ.]

"!"

Người duy nhất có thể gọi mình là cha cô là Riverrier Lanze.

Cô không biết tại sao và làm thế nào mà nó lại xảy ra, nhưng giờ ông đã có Adriana bên mình.

—Reinhardt, Adriana và Ibia từ Class B năm nhất.

Ba người họ đã đóng một vai trò quan trọng trong việc cứu Olivia. Đến bây giờ, tin đồn đã lan rộng, và tất cả những người biết chuyện đều biết về nó.

Chẳng mấy chốc, điều đó có nghĩa là ba người họ đóng vai trò quyết định trong sự sụp đổ của Riverrier Lanze.

Reinhardt và Ibia là sinh viên tại Temple. Đó là lý do tại sao thật nguy hiểm khi gây rối với họ. Đó là lý do tại sao Riverrier Lanze theo đuổi Adriana tương đối dễ dàng.

Dù là để trả thù hay vì lý do gì, Riverrier Lanze giờ đã có Adriana bên mình.

Bức thư không có tên người gửi, chỉ có địa chỉ nơi nó được gửi đến.

Nó phải là một lời mời để đến nơi đó.

Sử dụng Adriana làm mồi nhử, cha nuôi của Olivia đã gọi cho cô.

Cô không biết ông ta muốn nói gì hay định làm gì với Adriana.

Điều duy nhất Olivia biết là Adriana đã cứu mình giờ đang gặp nguy hiểm vì đã cứu cô.

Như bị mê hoặc, Olivia đứng dậy khỏi chỗ ngồi và mở cửa ký túc xá.

"Tại sao... Tại sao ông ấy lại...?"

Riverrier có thể muốn gì ở cô?

Tại sao ông ấy lại đi xa đến vậy?

Nghiến răng, Olivia lao qua hành lang ký túc xá.

Ý nghĩ chiến thắng Miss Temple đã hoàn toàn bị xóa sạch khỏi tâm trí Olivia.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading